

og jeg vilde optræde som Fører for en Anskuelse, saa vilde jeg vistnok møde megen Modstand hos Dem efter de Opfattelser, der fra Deres Side maatte gjøres gjældende. Men dersom jeg optraadte som Fører og saa f. Ex. fremsatte en saadan Paastand, at man skulde bygge Landets Fremtid paa at faae Byg om Efteraaret og høste det om Foraaret, saa tror jeg virkelig, at de Herrers tillige vilde sige, at det var et forunderligt Forslag, og jeg tror ogsaa, at De ville møde det med en overordentlig stærk Protest, med en Protest, der idetmindste vilde være ligesaa stærk som den, hvormed jeg møder Deres Paastande af lignende Bestaaenhed, eller for at tage et Par Exempler, en Tanke som den, at man skal tage 80 Mile Rytter og spække dem med Stødmener, eller — jeg beder den ærede Ordfører undskyldte, at jeg citerer hans Ytringer — med pantferbydende Kanoner, som skulde anstafes for at flyde imod stormende Tropper; det staar i Tidenden, og den ærede Ordfører indrømmede selv, at det maatte forstaaes saaledes, men det glæder mig inderligt at høre, at han har havt en anden Anskuelse. Forsaavidt dernæst enkelte Medlemmer have udtalt, at det ikke vilde være muligt at paavise noget af Flertallets Forslag, der ikke havde militære Fædre, saa siger jeg, at det er slet ikke det, hvorpaa det kommer an, og jeg vil sige, at jeg kan ganske vist paavise forskellige Fædre, men Ulykken ved deres Forslag er, at de have alt for mange Fædre, thi det ene Forslag er taget fra En, det andet fra en Anden, det tredje fra en Tredie og det fjerde fra en Fjerde, men det er ikke ved at stykke saadanne sammen, at man faar noget Mammæssigt ud, og den Feil, Deres Forslag har, er, at det ingen Fæder har, men en Hob af forskellige Fædre. Jeg tror ikke, at nogen militær Autoritet overhovedet vil paatage sig Ansvar for en Plan som Deres, og De maa erindre, at De tale ikke om enkelte Bevilninger, men om en Forsvarsplan. De give en Hær af en vis Størrelse og en Flaade af en vis Størrelse, paa det Sted skal der være Besætning, paa det Sted skal der ingen være; i 10 Aar skal dette gjøres, kort sagt, det er en Plan, De have udarbejdet; men den har ingen militær Fæder, i det Mindste ikke saavidt jeg kjender dertil, men ganske vist mange militære Fædre, naar man tager de enkelte Stykker af Planen. Det er dette, jeg tror at have burdet fremsætte, og havde jeg villet agere sagtyndig Fører i Landhofager, vilde de Herrers vistnok med Rette have fremsøgt lignende Udtalelser ligeoverfor mig.

Ordføreren (Bojssen): Det ærede Medlem kom tilbage til Noget, som han havde antydet, da han forrige Gang havde Ordet, og som jeg ikke troede, at han tillagde den bestemte Bestyrdning, som det nu viser sig at have. Han ytrede nemlig, at han forudsatte, at Ordføreren havde forfattet Betænkningen. Han kom nu til-

bage dertil og antydede, at der stod en militær Fæder bagved Planen. Jeg maa i enhver Henseende modsige det ærede Medlem med Hensyn hertil. Det ærede Medlem har ikke nogenjomhelst Grund til at give den Antydning, som han der gav. — Det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Winther) har taget feil af mine Ytringer. Jeg har ikke kaldt hans Vædringsforslag her i Salen mindre tilbørligt; men det er den Motivering, han idag har givet det, som jeg har betegnet saaledes.

Berg: Jeg beder undskyldte, at jeg ønskede ogsaa at gjøre en Bemærkning til vor ærede Kollega fra Helsingør (Thomsen). Han sammenlignede dette, at sammensætte Krigsministerens og Flaadeministerens forskellige Forslag i een Lov — thi det er egentlig det Væsentligste, vi have gjort — som noget ligesaa Galt som her i Danmark at ville faae Aag om Foraaret — hvad forresten Mange gjøre — og Byg om Efteraaret. Dernæst fremsatte han den Doktrin, at Enhver her i Salen kun skulde tale med om Forhold, der laa hans borgerlige Erhverv fuldstændig nær. Det er en besynderlig Betragtning af den almindelige Fornuftigheds Nytte, som skulde fremgaa af Forhandlingerne i en lovgivende Forsamling. Naar det ærede Medlem dernæst udtalte sig om Mangel paa Fa-, ikke paa Fædre, til et Forslag af den Natur, vi nu skulle stemme over, saa tror jeg, han er noget vildbledet i den Henseende. Det gjælder ikke saameget om, hvem der er et Lovforslags Fæder; thi ethvert Lovforslag, selv om det kommer nok saa godt udarbejdet frem, maa finde sig i at underkaste sig den lovgivende Magts Udprøve, Tillempler her og der under fornøden Veiledning af den sagtyndige Minister. Forsaavidt dette Lovforslag skal blive til Lov, kan det kun ske ved den, der vil paatage sig at være Fæder til Loven, og det er den ansvarlige Minister, der lader Loven gaa ud i Livet. Han bliver da Fæder. I denne Forstand kommer ligesaa lidt dette Lovforslag, hvis det bliver til Lov, som noget andet Lovforslag, til at mangle Fæder, hvis det skal komme til Gylldighed.

Sahl: Da de andre Talere, der have hørt den ærede Ordfører, have faaet Ordet, tillader det ærede Thing forinodentlig ogsaa mig, at jeg svarer den ærede Ordfører for at lade ham ud af en Vildfarelse. Han mente, at jeg her holdt min Afstedtale. Jeg vil kun sige, at det var i denne Slags Sager, i de militære Sager. Dette er det One. Det Andet er vor forskellige Maade at læse Historien paa. Den ærede Ordfører beklagede min Maade at læse Historien paa. Jeg vil sige ham, at den Maade, hvorpaa Historien paa mange Punkter tidligere er skreven, trænger meget alvorlig til at gjøres om, og jeg skal bidrage Mit dertil, men jeg tror ganske vist ikke,